

وی «خرد و دانایی را بشناسید و سخنان دانشمندان و بزرگان را درک نماید.» که پس از به وجود آوردن خط ارمنی و نوشتن انجیل به این خط، جهت راهنمایی روشنفکران آن زمان گفته بود، حک شده است.

اکنون و پس از انتقال تمامی کتاب‌های خطی به موزه ماتنادران، تعداد کتاب‌های موجود در کتابخانه، نسبت به زمانی که این کتاب‌ها در کتابخانه ماتنادران اچمیازین نگهداری می‌شدند، به چهار پنج برابر افزایش یافته است و تعداد آنها به ۱۵۷۳۱ نسخه رسیده^۱ که از آنها ۱۰۹۹۵ نسخه به کتب دست‌نویس، ۲۰۷۷ نسخه به قطعه نوشته‌ها، ۴۲۱ نسخه به اوراد و طلسماها و ۲۷۲ نسخه به آثار چاپ نشده فهرست‌های نسخ خطی مربوط است.

بسیاری از آثار منحصر به فرد این کتابخانه در سالی به نمایش گذاشته شده است. برخی از این نوشته‌ها، مربوط به قرون چهار و پنج پیش از میلاد می‌باشند که بر روی پوست حیوانات و سنگ نوشته شده‌اند و از غارها و اماکن ویران شده قدیمی به دست آمده‌اند.

از نظر حجم و یا قطع کتاب‌ها، بزرگترین آنها کتابی به نام مشوچارنی^۲ است که ابعاد آن ۱۵ × ۳/۵۵ × ۰۷ سانتیمتر و وزن آن ۳۷/۵ کیلوگرم می‌باشد. کوچکترین کتاب هم که در سال ۱۴۴۴ م. نوشته شده و ابعاد آن ۳ × ۴ سانتیمتر و دارای ۱۹ گرم وزن است، «توناتسویس»^۳ نام دارد.

ابداع خط ارمنی در قرن پنجم، تحول عظیمی در پیشرفت علوم به وجود آورد. کتب دینی بسیاری به زبان ارمنی ترجمه گردید. انجیل جزو اولین کتاب‌هایی بود که به این زبان برگردانده شد. آثار متفکران مسیحی، مورخان، متون فلسفی و شعرهای مذهبی به منصه ظهور رسیدند. در قسمتی از موزه، کتاب‌هایی که از زبان‌های دیگر ترجمه شده‌اند مانند کتاب «رذالت» ارسسطو، «تحصیل در سخنوری» تئون اسکندری^۴، «فن دستور زبان» دیونیسیوس تراکایا^۵ و چند کتاب دیگر به نمایش گذاشته شده است. نسخ اصلی یونانی برخی از این کتاب‌ها از بین رفته و فقط نسخه خطی ارمنی آنها باقی مانده است. از این نمونه می‌توان به کتاب‌های: «در مورد طبیعت» زنون^۶، «تاریخ نگاری» یوسپیوس^۷ و چند کتاب مهم دیگر اشاره کرد.

موزه نسخ خطی ماتنادران^۸

شهر ایروان

مهرداد مؤمنی

دانشجوی کارشناسی ارشد زبان‌شناسی ارمنی
دانشگاه دولتی ایروان ارمنستان

یک مرکز پژوهشی برپا شد که بدون آن، انجام تحقیقات در زمینه‌های مختلف واقعاً غیرممکن بود. در سال ۱۹۳۹ برای کار بازسازی و بهسازی کتب قدیمی و به نمایش گذاشتن آثار با تلاش شماری از مورخان، شرق‌شناسان، ادبیان، دانشمندان و با همکاری وزارت فرهنگ آن زمان، کتابخانه ماتنادران از اچمیازین^۹ به کتابخانه می‌استنیکیان^{۱۰} ایروان منتقل شد.

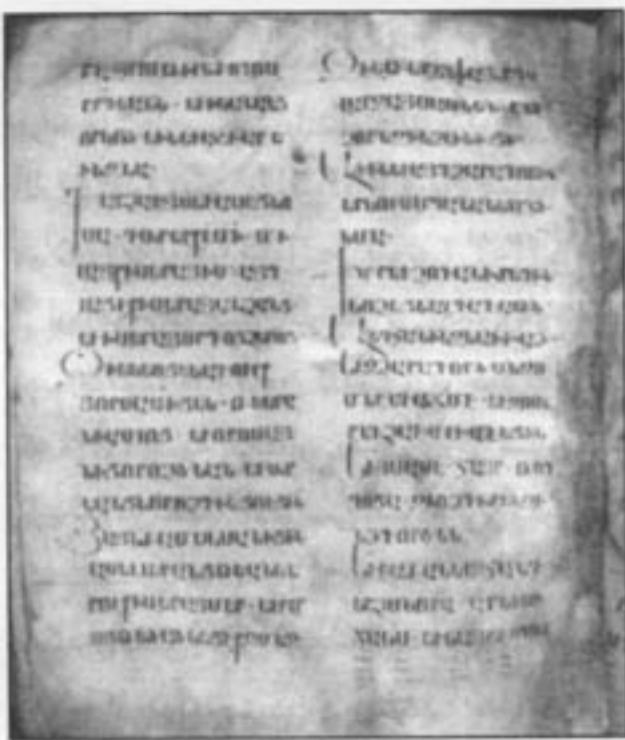
پس از واقعه جنگ جهانی دوم و برای حفظ این آثار گران‌بهای لازم شد که ساختمان دیگری بنا شود. در پی این تصمیم ساختمان امروزی موزه در فاصله سال‌های ۵۷-۱۹۴۵ توسط مهندس مارک گریگوریان در یکی از کوهپایه‌های زیبای شهر و در انتهای خیابانی که به مسروب ماشتوتس نامگذاری شده، بنا گردید و راهروهای ورودی آن به تصویر جنگ اواداير^{۱۱} مزین شد. در جلوی ساختمان مجسمه اندیشمندان بزرگ عرصه فرهنگ ارمنی

نصب و در آستانه پله‌ها نیز مجسمه مسروب ماشتوتس ساخته شده و در بالای سرش این جمله

ماتنادران، یکی از مراکز فرهنگی بسیار قدیمی کشور ارمنستان است. نخستین اطلاعات به دست آمده درباره آن به قرن پنجم میلادی بازمی‌گردد؛ یعنی به سال ۴۰۴، زمانی که مسروب ماشتوتس^{۱۲} به همراه شاگردان و همفکرانش به کار نوشتن و به وجود آوردن متون ادبی همت می‌گارد. در پایتخت آن زمان ارمنستان، «واگار شپادات»، کتابخانه‌ای در کنار خلیفه‌گری^{۱۳} وجود داشت که علاوه بر نوشتن کتاب‌هایی به زبان ارمنی، کتاب‌هایی نیز به زبان‌های دیگر جمع‌آوری می‌کرد. به مرور زمان، کتابخانه «واگار شپادات» و کتابخانه‌های مراکز دینی و دانشگاه‌ها تبدیل به مراکز تحقیقاتی بزرگی شدند که در آنها ادبیان، مورخان، فلاسفه، ریاضی‌دانان، حقوق‌دانان، شاعران، منجمان، دانشمندان، جغرافی‌دانان، پزشکان و دیگر محققان آثار خود را نوشته و به آنجا می‌سپردند.

قرن نوزدهم، آغاز دوران پیشرفت برای کتابخانه ماتنادران بود. به نحوی که تا ابتدای جنگ جهانی اول تعداد کتاب‌های موجود در آن به ۴۶۶۰ جلد رسید. با شروع جنگ جهانی اول و قتل عام ارامنه ترکیه در سال‌های ۱۹۱۰-۱۹۱۵، دوران پر مصیبت دیگری در فرهنگ ارامنه به وقوع پیوست که به سبب آن بسیاری از متفکران کشته شدند و مدارس، کلیساها، مراکز علمی، کتابخانه‌ها و دیگر اماکن فرهنگی از بین رفت. پس از آن یک سری بنیادهای فرهنگی مردمی به وجود آمد و این بنیادها مشغول جمع‌آوری اسناد، کتاب‌ها و سایر دست‌نوشته‌های تاریخی از میان مردم شده و همه آن منابع را در تاریخ پنج فوریه ۱۹۲۱ پس از تأسیس «انستیتوی تاریخی - فرهنگی»^{۱۴} به آن نهاد بخشیدند. این انستیتو کم کار خود را گسترش داده و با همکاری دیگر جوامع ارمنی نشین، تمامی کتب، اسناد و مدارک دست‌نویس را گردآوری نمود و در کنار آن،

مورخان قرن پنجم، در کتاب خود به نام «در مورد وارتان و جنگ ارامنه» به جنگ سال ۴۵۱ م. که بین ارامنه و دولت ساسانی به خاطر استقلال و آزادی انجام گرفته، اشاره می‌کند. اثر مورخ دیگری به نام قیووند^{۲۱}، سند دیگری از تاخت و تاز اعراب در ارمنستان و آسیای صغیر در قرن هشتم می‌باشد. کتابی از اریستاکس لاستیورتسی^{۲۲} به جنگ بین ترکان سلجوقی و دولت بیزانس در قرن یازده میلادی و کتابی از گیراگوس گاننزاگنس^{۲۳} به حمله مغولان در قرن سیزدهم م. اشاره می‌کند.

هوهانس سارکلاک^{۲۴} در مورد ریاضی و علم حساب و کتابی بسیار قدیمی از او کلیتس^{۲۵} که در قرن هفت میلادی به ارامنه ترجمه شده و در مورد اندازه‌گیری زمین می‌باشد، وجود دارد.

در قرن پنجم اماکن پزشکی و درمانی زیادی در ارمنستان مشغول به کار بوده‌اند، که در این مورد کتابی تهیه گردیده است و در بخش کتب طبی نگهداری می‌شود. در این بخش به خاطر پیشرفت

چشمگیر علم طب در قرون ۱۱-۱۵ میلادی در این

در قرن هشتم میلادی، یکی از کتاب‌های مهم حقوق قرون وسطی به شمار می‌آید که در آن به حقوق بین‌الملل و حقوق ارامنه اشاره شده است. همچنین کتاب‌های حقوقی و دادرسی کلیساي دیگری از مخیتل‌گوش^{۲۶} و سمبات گوندستبل^{۲۷} در این بخش وجود دارد.

در بخش کتاب‌های علوم دقیق، کتاب‌هایی از آناتیا شیراگانسی^{۲۸} به نام «کتاب شمارش» که در

مورخان قرن اصلی جداول نوشته شده، کتابی از

سرزمین و به عرصه رسیدن پزشکان بزرگی همچون مختار هرانتسی^{۲۹}، ابوسعید گریگوریس^{۳۰}، فرج^{۳۱} و امیر دولت آملیانسی^{۳۲}، کتاب‌های گران‌بهایی از آنان و کتب دیگری در این زمینه در بخش مذکور گردآورده شده است. تئاتر، از هنرهای دیرپایی انسان بوده و از همان قدیم الایام در میان ملل مختلف به گونه‌های متفاوت مورد علاقه بوده است. این هنر در ارمنستان قدمتی دوهزار ساله دارد. در این مورد اسناد و شواهد بسیاری در کتب تاریخی تا کنون به چشم خورده است، که در پاره‌ای از آنان حتی چهره برخی از هنرپیشگان نیز به تصویر

اولین آثاری که پس از پیدایش نوشتار ارمنی به وجود آمد، آثار افرادی مثل یزنبیگ گوغناتسی^{۳۳} که در کتاب معروف خود به نام تکذیب فرق، ادیان آن زمان را مورد تحلیل و بررسی قرار داده است، همچنین آثار داویت آنهاقت^{۳۴} که او نیز در کتاب فلسفی خود به نام مرزهای ادراک آثار افلاطون و ارسسطو را مورد بررسی قرار داده، در این موزه به چشم می‌خورند.

تحقيق و تفحص در تاریخ کشورهای اطراف، از جمله دیگر فعالیت‌های این مرکز بوده و از این نظر یکی از غنی‌ترین مراکزی است که آثار دست‌نویس مورخان قرون گذشته را در خود جای داده است. از کتاب‌های مهمی که در این موزه نگهداری می‌شود، می‌توان به کتاب «تاریخ موسس خورناتسی»^{۳۵} و «آگاتانگفوس»^{۳۶} اشاره کرد. در کتاب «تاریخ ارامنی» موسس خورناتسی برای اولین بار تاریخ روزشمار به ثبت رسیده و تمام وقایع از جنگ مذهبی ارامنه و پذیرش دین مسیحیت، و از هنگام آمدن حواریون تا قرن پنجم تماماً به ثبت رسیده است. همچنین در این اثر نخستین افسانه‌های ارامنه و اولین نمونه آوازه‌ای ارامنی به چشم می‌خورد. یغیشه^{۳۷} یکی از دیگر

کشیده شده است. همزمان با هنر تئاتر، ارامنه موسیقی خاص خود را داشته‌اند و در این زمینه آثاری که به دست ما رسیده، از قرون هشتم و نهم میلادی به بعد را شامل می‌شود.

این موزه همچنین آثار با ارزش دیگری از شعرا و نویسنده‌گان نامدار قرون گذشته را در خود جای داده که از آن جمله می‌توان به افراد زیر اشاره کرد: گریگور نازگاتسی^{۱۰}، نرسس شنورهالی^{۱۱}، فریگ^{۱۲}، کستانتین یونگاتسی^{۱۳}، هوهانس تلگورانتسی^{۱۴}، مگریج نقاش^{۱۵}، گریگور آغتمارتسی^{۱۶}، سیلات نوا^{۱۷} و بسیاری دیگر.

آثار بسیار زیبایی از کارهای تذهیب هنرمندان ارمنی نیز در بخش دیگری از این موزه نگهداری می‌شود که هر کدام سبک و زیبایی خاص خود را دارند. از آثار فراوانی که از قرون ۱۰ و ۱۱ به دست آمده می‌توان به هنرمندان صاحب نامی چون: مازکاره^{۱۸}، گریگور جاغنگو^{۱۹}، تودوس دوسلین^{۲۰}، سازکس بیدساق^{۲۱}، دسرونی^{۲۲} و ... اشاره نمود. بسیاری از آثار به جا مانده دارای جلد نقره‌ای و بعضی نیز دارای جلدی چرمین می‌باشند.

کتاب‌هایی که جلد نقره‌ای دارند، دارای نقش و نگارهای بسیار زیبا بوده و کتاب‌های جلد چرمی نیز دارای نقش صلیبی و مهر مانند می‌باشند. کتاب‌هایی هم که جلد کاغذی داشته‌اند، اکثر آترمیم و بازسازی شده و دارای جلد چرمین شده‌اند. در سال‌های اخیر بخش کتب خارجی موزه رشد فراوانی داشته است. بخش کتب عربی، فارسی، به دیگران عرضه کنند.

32. Faraj (زندگی در قرن ۱۲ و ۱۳ میلادی)	16. Yeznig Goghbatzi 17. Davit Anhaght	پاورقی‌ها: 1. Matenadaran
33. Amir Dovlat Amasiatsi (زندگی در قرن ۱۵ میلادی)	از فلاسفه صاحب قلم ارمنی که تفسیرهای وی در مورد کتاب‌های ارسسطو و پورپیور بسیار معروفند	2. Mesrop Mashtots به وجود آورده خط و حروف ارمنی
34. Grigor Naregatsi (زندگی در قرن ۱۰ میلادی)	18. Movses Khorenatsi (از مورخان قرن پنجم میلادی)	3. Vagharschaput یا بالاش آباد، از شهرهای قدیمی ارمنستان که توسط بالاش اول اشکانی ساخته شد و امروزه به نام اجمعیادزین شناخته می‌شود
35. Nerses Shnorhali (زندگی در قرن ۱۲ میلادی)	19. Agatangelghos (از مورخان قرن پنجم میلادی)	4. خلیفه‌گری، محل انجام امور اداری و کلیسا ای محسوب می‌شود و در قدیم ایام امور تبت ازدواج، فوت و غیره در آن محل انجام می‌شده است
36. Frig (زندگی در قرن ۱۳ میلادی)	20. Yeghishe	5. این انتیتو فقط در همان ایام مشغول به کار بوده و امروزه چنین نهادی وجود ندارد
37. Konstantin Yerzngatsi (زندگی در قرن ۱۴ و ۱۳ میلادی)	21. Ghevond	6. Echmiadinz
38. Hovhannes Telgorantsi (زندگی در قرن ۱۵ میلادی)	22. Aristakes Lastivertsi	7. Miasni Kian
39. Mgrdich Naghash (زندگی در قرن ۱۵ میلادی)	23. Giragos Gandagtsiz	8. Avarayr
40. Grigoris Aghtamartsi (زندگی در قرن ۱۵ و ۱۶ میلادی)	24. Hovhan Odentsiz	این جنگ در سال ۴۵۱ میلادی بین دو کشور ارمنستان و ساسانیان اتفاق افتاده است
41. Sayat Nova (زندگی در سال‌های ۱۷۱۲-۱۷۹۵ میلادی)	25. Mkhitar Gosh (فوت ۱۲۱۳ میلادی)	9. این آمار مربوط به زانویه ۱۹۸۹ می‌شود
42. Markare	26. Smbat Gundstabl (زندگی در سال‌های ۱۲۰۸-۱۲۷۶ میلادی)	10. Msho Tcharndir به معنای دیوان بزرگان شهر موش که گلچینی از متون مذهبی و تاریخی و آداب و رسوم بوده و در سال‌های ۱۲۰۲-۱۲۰۰ میلادی نوشته شده است
43. Grigor Jaghgogh	27. Anania Shiragatsi (زندگی در قرن هفتم میلادی)	11. Tona tsuyts به معنی راهنمای اعیاد
44. Toros Roselin	28. Hovhannes Sarkavak (زندگی در قرن یازدهم میلادی)	12. Alexandrian Teon (زندگی در قرن اول میلادی)
45. Sarkis Bidsag	29. Evkelits (زندگی در قرن سوم پیش از میلاد)	13. Trakayan Dionisics (زندگی در سال‌های ۱۷۰ تا ۹۰ قبل از میلاد)
46. Dseruni ۴۷. به سال ۱۵۱۲ میلادی در شهر و نیز ایتالیا	30. Mkhitar Haratsi (زندگی در قرن ۱۲ میلادی)	14. Zenon (فوت ۲۶۴ قبل از میلاد)
۴۸. به سال ۱۶۳۸ میلادی، جلفای اصفهان	31. Grigoris (زندگی در قرن ۱۲ میلادی)	15. Yosebios (زندگی بین ۲۶۰-۳۳۹ میلادی)